

QK. 234.

Za
1161

CLARISSIMO ET EXCELL.
VIRO,

DN. IOHANNI BADE-
HORN LEONHARTI IVRIS-
CONSULTI FILIO,

ILLVSTRISSIMI ET PO-
TENTISSIMI PRINC. AVGVSTI
ELECTORIS SAXONIAE
CONSILIARIO.

ATQVE

LECTISSIMÆ ET PVDICISSIMÆ
VIRGINI,

ELIZABETHÆ PEIFE-
RÆ, MAGNIFICI VIRI DN. DA-
VIDIS PEIFERI IN GOSIGK, &c, INTIMI
CONSILIARII EIVSDEM ELE-
CTORIS SAXONIAE,
FILIAE.

*Carmina nuncupata solenni votorum nuptialium
comprecatione.*

L I P S I Æ,

IMPRIMEBAT GEORGIUS DEFNERVS,
ANNO

M. D. LXXXIIII.

Clariss. I. C. D. Ioanni Badehorno, Il-
lustriss. Electoris Sax. Consiliario, celebranti nus-
ptias cum pudicissima virgine Elisabetha, Viri Magnifici
Dn. Davidis Peiferi in Gofigk I. C. celeberrimi &
eiusdem Electoris Sax. Consiliarij
intimi, filia.

Mene etiam cantare iubet & ludere versu,
Magne vir ingenio & virtutum laudibus amplis
Prædite, dum sancire paras pia fœdera casti
Coniugij, primus quod sanxit Rector olympi,
Cui benedicendo bona contulit omnia CHRISTVS,
Deq; liquore merum insipido cui fundit odorem.
Vxor casta DEI donum est, & nobile donum est:
Quam nisi sollicitis votis precibusq; colenti
Propitium numen, certum est contingere nulli.
Vnde dedisse reor te vota frequentia summo
Auctori rerum, sponsam tibi iungeret, ille
Qualem exoptasti tandem coniunxit, amicas
Seu spectare velis generoso in pectore dotes,
Moribus ornatam tantis, facieq; decoram,
Seu titulos numeres generosæ stirpis auitos,
Vna patri cedit cui pars, pars altera matri.
Et tibi, sponsa, virum, cui vita, scientia, mores,
Sedulitas, grauitas, iuncta pietate fauorem
Conciliant superum, cuius quoq; gloria, nomen,
Virtus per totum quondam celebrabitur orbem.
Fertilis eloquio est: Graiæ Latæq; peritus
Linguae, est aggressu & sermone affabilis, id quod
Esse solet rarum mortalibus ornamentum.
Nam quò doctrina magis est quis cultus & arte,
Moribus est tantò placidis humanior, vllos
Nec temerè sœuit tumido contemnere fastu.
Hoc igitur quod ego possum precor: omnia tædis
Fausa tuis: faxit magni moderator olympi,
Qui vos par adeò concors & nobile iunxit,
Quo par non aliud conuenit pulchrius vnquam.
Natorum vt natos videatis tempore longo,
Et rursus natos, & qui nascentur ab illis.

M. M. D.

A L I V D.

Ηλυθεν αὖ καιρός γε μακάρταίῳ ἔξοχον ἄλλων,
 ὦ μὲν εὐφροσυνῶσι καίνοσθαι θεμῖς ἔσση.
 ἴδρις γὰρ νυμφαῖῳ ἄγχι βαδέουσθαι εἰς οἶκον
 μηνσιὼ πειθήραμ, τ' ἔχ' ἁρμῆς ἕρα ἄλλη.
 χριστὸν γάμων ἀρχὴν γε, τύχην καὶ ὄλβον ὄπαζε.
 ὑμεῖς ἡδὲ χοροὶ συγχαίρετε ἔρασίωνες,
 ἄγγελοι, αἰδῖς τ' πατρὸς εἰς ὄψιν, ἰδόντες.
 χαίρετε, τερπνοτάταις κείναις κλείοντες ἀοιδαῖς
 λιῦσθαι θεσπέσιον, χάρμην γηθεῖτε μετ' ἡμῶν.
 ἄξιῳ ἄρ' ἁρμολπῆσι πόσις, μάλα δ' ἄξια νύμφη.
 ἔχ' ἡπτόν τ' ἀδμῶν ἀγένορῳ, ἁρμονίης τε,
 εἰς γάμον ὧν μῦσαι χάριτες τ' ἐλθεῖσαι ἄειδον
 καλὸν ἔπ' ὅτε, πόλλ' εὐφροσύνην γαμέεσσι.
 ἔ' πολὺ κέρμαλλον ποιεῖν τόδε ἄξιον ὑμᾶς,
 ἀγγελικοὶ δμῶες, μετῶν πολὺ φέρτεροι ὄντες,
 ἠνίκα δὴ βαδέουσθαι ὁμοζυγίῃ ἔρατεινῇ
 ζεύγνυσι, πειθήραμ θ' ἅμα νύμφην ἡμερόεσαν.
 ἅμφω εὐσεβέες, γνητῆρων ἐκγεγαῶτες
 εὐσεβέων: θεαῖς χαρίτεσσι κεκασμῆνοι ἅμφω.
 ὡς ἄρα νυμφωτῆρι φύλω ἅμα καὶ φρένας ἐοδλὰς
 δῶκε θεὸς, μορφῆντ' ἐπέων ἔτι: ὄφρα λόγοισι
 εὐφρόμοισι θεῶν καὶ ἀνθρώποισιν ἄρεσκη.
 ἄμμιγα δ' ἠγιάλιζε καλῶν δωρήματα τεχνῶν
 πολλὰ φίλην πατρώην γαῖαν, διδάσκαλον ἡδὲ
 θεῖον δικαιοσύνης ζαθέης, σεμνόνθ' ἱερῆαν.
 ὡς δ' αὐτῶς λαῶς μετεκίαιθε τηλόθ' ἔοντας.
 αὐσονίης τ' ἔμαθεν σοφίην, καὶ ποιίλα ἔγνω
 ἄνθεα τ' γάλλων, μέγα πλὴν ἰδρίαν ἀέζωμ.
 ἄξιον ἔμ' κόσμημα πέλει τ' πατρίδ' αἴης.
 ἄξιῳ ἡδὲ πόριπξέπεσθαι πάσις ἐστὶ τοκῆῳ.

ὅς δ' ἠ γηράσθ' ἐν δεσμοῖσιν ἐὼν, καλὰ δίδε
δῆνα, νημερτῆς, γεραρός τε καὶ ἠπιόσθ' ἀνήρ.
ὠλίαν εὐδαιμοντοῖς τέκθ' ἐστὶ γονῆσθ'.
μνησιὼ δ' αὖ δάροις τίσιμ' ἐκόσμησεν ἄμωμον
ὕψιμέδωμ; ὠπὸρ τὰ γαμήλια ἔργα μέμηλε.
παρθένσθ' ἐστὶ φύλω ἐρατῶ καὶ κάλλσθ' ἔχουσα
τῶν χαρίτων διπλῶ, τῶν δέδαεν καὶ πότνια μητῆρ.
τόντε θεοῖο φόβον, καὶ αἰδῶ, ἤθεα κεδνά.
τοῖαις ἐν χάρισι τίλβουσα τοκεῦσιν ἔεικται.
καὶ κόσμημα κορῶν πέλεται, γυνὴ ἄξια ἀνδρός.
ἄξιόσθ' αὖ νύμφης τοίησθ' ὁ νυμφίόσθ' ἔστθ'.
καὶ μάλα τοὶ γαμβροὶ τῶ πενθέρω ἄρμενσθ' ἐστὶ,
τῶ Δαβίδ παφῆρω: ἐπεὶ πάρε ποικίλα δῶρα
κοίρασθ' ἀμφοτέρω, νόειν ἄμα καὶ ἀγορεύειν
ἀσφαλέως, μάλλον ἢ μεταπρέψιδμοσιώησι.
παίφηςσθ', ζάθεου κῦδσθ' ἢ μυσνίδσθ' αἴης.
καὶ μάλα Σαξονίης κλείνω ἠγήτορι λαῶ.
συμφράδμων ἀγαπητὸς ἐὼν, πινυτὸς τε, καὶ ἠθσθ'
ἀπλανὴς ἐν σήθεσιν ἔχωρ, καὶ πίστιμ' ἀκάμπη.
λείνεσθ' ἀπὸ σώμασθ' σάξθ' γλυκερός τε καὶ ἔμφρωμ
μῦθσθ' ἀκόντων κραδίας καὶ ἔατα πείθωμ.
ἔγνω γ' ἠ γλῶσσας κορυφαίας ἔξοχα ἄλλων.
καὶ μάλα ῥωμαίλιον λιγέως, καὶ ἐλλάδα φωνίω
φθέγγεται ὡς ῥητῆρ καὶ ποιητῆρ μέγας ἦε.
τοῖον ἄρ' ἔρυσθ' ἐπεὶ τοσούτων ἐκ γρητῆων,
συζυγίλιον ποτὶ δῶμα ἄγεισ νῦν, νυμφίε λῶσε:
ἐκ κραδίας χαίρω, σωτήρια πολλὰ γαμῶντι
εὐχόμενσθ': δόση γέ θεός φρεσὶν ὅσα μενοινᾷς.
ἔχ οἱσθ' δ', ἄμ' ἀγάλλετ' ἐμοὶ τὸ πλῆθσθ' ἀολλῆς.
ἐρατῆς τραχιάς μολπάξουτ' ἢ θεὸν ὕμνοισ.
τόμ δέ γάμου τίεσ σεο εὐχαῖς κηρόθι τοῖαις:
εὐτυχέοις, σὺ Ἰωάννη, σὺν Ἐλισάβετ; αὐτὸς.

κοίρασθ'

κοίραυ & ὑψιμέδωρ ἑυδαιμονίῳ σοὶ ὀπάζοι,
 καὶ δῶη μὲν ὁμοφροσύνῳ, καλλιῶ δὲ γρέθλιω.
 ὄφρα βίον μὲ σῆς ἀλόχε μάλα ἤτυχον ἄξῃς.
 ὡς ἄρα σοὶ μὲν ἐπὶ φημὶ πολυγηθεί φωνῇ
 ἄράνιοι πλῆθ' &, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσαι.

Matthæus Dresserus.

A L I V D.

*Anc etiam lucem spectacula leta ferentem,
 Ominibus superi iubeant decurrere faustis,
 Qua vir præclaro maiorum stemmate natus,
 Prævertensq; annos virtutum laude BADHORNVS,
 Cum Nympha stirpis generosa, & Iaspide Eoa
 Nobiliore, sacra penetralia tendit ad ædis,
 Teste Deo socij iuncturus fœdera lecti,
 Magnatum stipante manu, quos omnis euntes
 Prosequitur votis plebs, ardescitq; tuendo,
 Magnificos mirata viros, cultusq; decoros.
 Quos inter vultu mixta gravitate sereno,
 Iuris apex, virtutum exemplar, gloria terræ
 Misniacæ, fama peregrinas note per oras
 Incedis PEIFFERE, ducum fidissima cura,
 Magnorum, patrem quem sponsa venusta salutat,
 Et procedenti decus addis nobile pompæ.
 Ut vero reliquos inter micat Hesperus ignes
 Clarior, & radijs diffusis aëra lustrat,
 Torquatos inter magnates, ore decoro,
 Corporis heroaq; valens gravitate, per urbem*

A 3

Sic in:

Sic in se vertit spectantum lumina sponsus,
Herent obtutu qui fixi semper eodem.
Externa specie quæ sunt, oculosq; morantur,
Admirans vulgus, potius nihil æstimat illis.
Nec maiora iuuant: Virtutis splendor auitæ
In sponso, integritas, præclara scientia Iuris,
Cum placida morum grauitate peritia rerum,
Diuersis vario terris quæsita labore,
Propositum recti firmum, constansq; voluntas,
Quasq; alias culto condit sub pectore dotes,
Quæ summis ipsum iam tum iuuenilibus annis
Principibus, magnarum in agendo negotia rerum
Commendant, amplo procerum miscentq; senatu.
Felices terras nostras, & tempora fati
Lege, viris quibus est concessum talibus uti,
His patriæ patre magnanimo cum principe saluis,
Res etiam nostras ducemus, & omnia, saluas.
Tu quoq; pars esses speciosi maxima cætus (tello,
Ample B ADHORNE pater, prisco æquiparande Me-
Canitiem seu quis venerandam, acremq; senectam,
Vix è mille vni concessam munere diuûm,
Seu vitam plenam grauitatis, & ora diserta
Verba instar liquidi mellis fundentia, siue
Cum natis spectet natas, turbamq; nepotum,
Te quoq; nec dubito, veniens mirabitur ætas,
Atq; tuum nomen sublimia tollet in astra.
Sed tenet inualidos morbus diuturnior artus,
Nec patitur fixis vestigia figere plantis,
Quod potes, ornatis despectans ædibus, optas
Fausta tuo gnato, præfers & gaudia vultu.

At quid

At quid in hac festa facimus nos vilia luce
Corpora, dum iuuenum plausus, mixtaeq; choreis
Exultant clamore tuba, & longa atria rident,
Quod licet, exiguo gratando carmine sponſis
Ducimus ad noua non inuitas gaudia Musas,
Quas hodie rutilum cum Cynthius altior orbem
Proferret terris memini ſic ore locutas:

Orta ſit auſpicijs lūx hæc felicibus opto, (NO,
Qua datur in thalamum claro noua nupta B ADHOR-
Dotibus egregijs virtutum prædita virgo,
Virgo puellarum decus, ingens cura parentum.
Iunior Aonidum ſponſus cum noſtra ſecutus
Caſtra ſit, & faueat propenſo pectore doctis,
Vir tantus quid ni Muſis redametur ab iſdem,
Tantumq; die ipſius celebratur honorum,
Cui Deus, aſtra, homines, & cuncta fauere videntur.

Nam oculos referens ad magni lumina mundi,
Aſpice quam dextro procedant ordine ſtella,
Quæ motu variante plagis errare feruntur
Ætherijs: Omnes ſimul in ſupero axe morantur,
Nec vult vlla imo mergi ſub gurgite, donec
Agmine ſpectarint iuncto inceptos hymenæos.

Blanda Venus curæ cui ſunt connubia, ſedem
Ante alias celfa ſibi legit in arce ſupremam,
Deſuper & ſpectat radijs felicibus orbem.
Cæleſtis ſequitur quam Cancellarius aula,
Pinnatas geſtans plantas Cylennia proles.
Hinc duce Gradiuo Phœbus ſtipatus, in armis
Haud ira ardenti, qua fundit Aquarius urnas,
Conſpicitur rē ipſe throno ſublimis in alto.

Pone'

Ponè legunt cuius lento vestigia passu,
 Falcifer ille senex, & amico Iupiter ore,
 Primates regni, quos rex, si credimus, idem
 Fulgentem radijs frontem vallatus acutis,
 Consilij adhibere, ubi poscunt tempora, suevit.
 Sede locata illa, castis quæ addicta maritis,
 Et iam sub terras spacio cessura diurno
 LVNA, valedicit sponsis, bona cuncta precata,
 Ad superas reditum plagas, ubi luce peracta,
 Optatos terris somnos nox humida sparget,
 Castaq; iungetur dilecto nupta marito.
 Coniurasse pias ad tædas sidera dicas,
 Usq; adeo simul exoptato tramite currunt,
 Omnia coniugibusq; nouis felicia spondent.
 Quare, agite, ô Charites qui nexu iungitis arcto,
 Suauibus illecebris & demulcetis amantum
 Pectora, vos sponsis dulcem aspirate leporem,
 Complexaq; viri dextram dextramq; puellæ,
 Mansuras in corde faces insigite, quas non
 Vlla dies, nisi mors extinguat, linea rerum
 Vltima. Sed quid opus Charitum face, quidue lepore,
 Iam pariter fixis sponso sponsæq; medullis
 Heret amor, sed castus amor, quem maximus ille
 Coniugij castis afflauit amantibus autor.
 Hic amor æternum constans perduret, in imis
 Tunc etiam cordis fibris perduret, utriq;
 Cum vita quondam studijs concordibus acta,
 Effæto vegetæ frigebunt corpore vires.
 Interea donec vitali luce fruuntur,
 Succedant ipsis optatis omnia cæptis.

Quæ

Quæ delubra olim tenuit Dea' diuitem cultu
Antia, fundat opes, celebres & præstet honores,
Quos vicibus varians sors vertere nesciat vnquam.
Deniq; qui referant virtutum laude parentes,
Herentes in aui complexu, tempore longo
Dilectos videant florere in pace nepotes.
Hæc optant Musæ, cæli fastigia torquet
Qui Deus, euentu faciat rata vota secundo.

M. Iohannes Albinus.

A L I V D.

Quid consecrati poscit in atrio
Templi? quid orat, dum penetralia
Intrat coruscans sponsus auro,
Diuitis atq; Asiæ lapillis?
Hunc sponsa lumen virginæi chori
Ingens, decenti consequitur gradu,
Ornata præfulgente amictu,
Moribus & pietate præstans:
Non aureum imbrem, qui cecidit Rhodi:
Non tincta fuco præmia gloriæ:
Non blanda quæ suadet voluptas,
Heu miseris mala damna relinquens.
Corrade nummos, ætheris immemor,
Per fas nefas, quicumq; perennia
His in caducis secla speras,
Tartara mōx aditure nigra.

B

At te

At te Badhornum longè aliud mouet
Palmas in altum tollere supplices,
Carum deo, Musis amicum,
Principibusq; viris probatum.

Vt dirigat diuina potentia
Aurâ sacrata numinis, omnia
Mentis fidelis cogitata
Consilijsq; referta dicta.

Sic grande mæstis præsidium reis,
Et consulenti gloria patriæ,
Aulæq; fulcrum non fatiscens
Saxonice poteris vocari.

Sic te beabit prosperitas pia,
Mensamq; cingent pignora plurima
Seros nepotes conferente
Numine propitio DEI.

M. Bartholomæus VValther
Pirnensis.

ALIVD.

ALIVD.

A Vsoniam legimus, rebus florentibus, urbem
Premia coniugibus constituisse suis.
Si qui forte viri numerosa prole beati
Ediderant Socij pignora plura thori.
Sic censebat enim patria constare salutem,
Imperij credens ferrea vincla sui:
Martia si tacitis soboles adolesceret annis,
Aucta suo numero, viribus aucta suis.
Quae patriam posset sumptis tutarier armis,
Et pia pio charis bella mouere focis.
At quanto satius nobis hoc pramiij honore
Dignus, & in precio semper habendus erat.
Quisquis amore Dei caelestia iussa secutus
Coniugij casti foedera Sponsus inuit.
Ut placeat Superis, & post sua fata relinquat,
Qui Superum iusto Numen honore colant.
Qui sint in terris sacri plantariai coetus,
Germinaq; in laudes erudienda Dei.
Hic ille est, patrio verè quem diligit igne,
Premia cui tribuet non peritura Deus.
Cuius honos nullo, nomenq; intercidet auro,
Qui laudem à se a posteritate feret.
Hic etenim terris cupit, & succurrere caelis,
Hic patriæ assertor non negat esse sua.
Communis patria est Ecclesia sancta piorum,
Hanc colit, ac fulcit connubialis amor.
Quisquis in hanc patriam non est ascriptus, is exul,
Nec patriam veram, qua requiescat, habet.
Hanc igitur patriam multa Virtute tuetur,
Qui socio gaudet prolis amore thoro.
Namq; suo gestu diuini nominis olim
Cultores alios substituisse loco.
Deserit hanc patriam, thalami qui negligit usum,
Anteferens vitæ liberioris iter.

B 2

Namq;

Namq̄, sibi viuit Christi securus honorum
 Et gregis, à Christo qui duce nomen habet.
 Hunc ergo vetuit spectacula videre Lycurgus,
 Qui Lacedamonis regia iura dabat.
 Cum populus ludis spectandis deditus esset,
 Edens laticia publica signa sua.
 Tum latitare domi cœlebs est lege coactus,
 Gaudiaq̄, in vacuo iussus habere thoro.
 Quin etiam celebris lex est antiqua Laconum,
 Qua triplici mulcta tum metuenda fuit.
 Prima tenebat eum, socios qui exosus amores
 Uxorem nunquam ducere certus erat.
 Altera dicta fuit Sponso, quem languidus annis
 Sero nimis veniens extimularat amor.
 Tertia, sed reliquis grauior, recidebat in illum,
 Qui prauam in thalamum iusserat ire suum.
 Nam similem simili nasci verissima fama est,
 Et mala sunt, coruus que malus ova parit.
 Hac ideo meminisse iuuat, quia discimus inde,
 Qua fuerit quondam gloria, quantus honos,
 Quo sacras etiam gentilis opinio tædas
 Ornauit sensus pro ratione sui.
 Nam sine luce Dei, sancti sine munere verbis
 Nemo potest vera cognitione frui.
 Quin umbras potius, quam res amplectitur ipsas,
 Proq̄, nucis fructu vile putamen habet.
 Sic quoq̄, natura gentes ducente probarunt
 Legitimos thalamos coniugis, atq̄, viri,
 Sed primos fines, verasq̄, appendere causas
 Per tenebras mentis non potuerunt sua.
 Has Sponso nouisse datum est, cui Phœbus ad aras
 Tendenti hunc roseo protulit ore diem.
 Ille diu sudans, que sunt amplissima, tandem
 Repperit ingenij dexteritate sui.
 Omnibus unde bonis, que vita postulat usus,
 Affluere, & foelix creditus esse fuit.

Attamero

Attamen haud potuit sibi felix ipse videri,
 In medijs potius visus egere bonis.
 Deerat enim reliquis longè præstantius unum,
 Quo Deus utendum censuit esse bono.
 Hoc iam dante Deo, cupidis amplectitur ulnis,
 Hoc parto, in terris omnia diues habet.
 Non poterat summis contentus honoribus esse,
 Deerat enim titulus coniugis, atq; patris.
 Hunc coniunx factus, posthac (Deus approbet omen)
 Et pater, hic quando finiet annus, erit
 Quare iam numerum vere est referendus in illum,
 Quem Deus assidua curat, & auget ope.
 Dum talem instituit socia cum coniuge vitam,
 Quae placet è multis millibus una Deo.
 Iam ludum ingreditur, quo præter cetera discet,
 Ut soleat cœtum Christus amare suum.
 Christus enim pingens sese sub imagine Sponsi,
 Affectu quo nos diligit, ipse docet.
 Ergo tibi grator successus Sponse secundos
 Sponse fide præstans, iudicioq; grauis.
 Quod dederit tandem fausto Deus omine Sponsam,
 Cum qua sis iunctis mentibus una caro.
 Quae cunctas etiam generoso in pectore dotes,
 Casta quibus laudem virgo meretur, habet.
 Ingredere ô nimium felix hac Sponse puella,
 Et Sponso felix Elisabetha tuo.
 Dignus es hanc socio Sponsam tibi iungere lecto,
 In thalamos eadem digna venire tuos.
 Quam bene disposuit Deus omnia, namq; Iohanni
 E multis coniunx Elisabetha venit.
 Nomina si reputem, sunt ipso dulcia sensu,
 Ni fallor, longè dulcius omen erit.
 Te quoniam Sponsum commendat GRATIA, Sponse
 Prestabis, qua sunt grata futura iue.
 Illa tibi simili pietate placere studebit,
 Non minus officijs ingeniosa suis.

Namq³ DEI REQUIES pacabit corda molestis
 Officij curis irrequieta tui.
 Sed quid opus multis? Virtus utriusq³ parentis
 Functâ suam ostendet fortius ipsa decus.
 Arboris in fructu bonitas sese exeret omnis,
 Qua fuerit radix indole, ramus erit.
 Quod super est, nostris ut sint rata singula Sponsis,
 In precibus finis carminis huius erit.
 Nate Dei, lecti cui sunt pia fœdera cura,
 Hos in tutelam suscipe Christe tuam.
 Hos Sponfos defende, tua complectere cura,
 Ut possint solida prosperitate frui.
 Ut Pylios uiuant animis concordibus annos,
 Mutuus & nullo tempore cesset amor.
 Ut videant natos natorum ex ordine longo,
 Perpetua qui te religione colant.
 Quos pater in veram Virtutem suscitet ipse,
 Quos auus exemplo ducat uterq³ suo.

M. Daniel Menius.

ALIVD.

Ambiguus nondum penitus decisa vagatur
 Questio vorticibus, neq³ controuersia parua,
 An cœlebs possit felicior esse marito,
 An verò iunctus sit fortunatior illo,
 Qui viduo solus gaudet sibi viuere lecto.
 Res, equidem fateor, non est tam parua, reponam
 Comoda queq³ suo proprio, atq³ incommoda iuxta
 Conueniente loco, sic res examine libræ
 Et trutinâ iustâ pensata, vel hanc vel in illam
 Nutabit partem, & melior sententia victrix:
 Latior euadet, neq³ debita munera palma
 Abscondet parte demissis pigra trophæis.

At

At tu solinaga peragis qui tempora vite,
Magna fouere sinu te commoda fortè putabis,
Dum tibi quod libeat, liceat, nec iussa capesses
Ullius, uxoris neq; morum, victus amore,
Frena tenella tue subeas, dubiusq; reportes
Imperij fasces, & quæ sit vita, modusq;
Flectendi socia varium & mutabile semper
Cor animumq; tua, quæras indagine multa
Anxius, insomnis totas noctesq; diesq;.

Heu nimium varius, nimium mutabilis ille
Fœmineus sexus, quo non violentior ulla
Pestis ab infernis tumidum caput exerit umbris,
A qua mens, aures, oculi, ratio omnis abhorret.

Fœmina, quod patulis oculis atq; auribus hauri,
Semper alit monstrum, varioq; in pectore semper
Grande animi vitium tegit, inde superba ferocis
Hæc animi tollit fastidia, & ilia tendit

Spiritus, atq; ingens fastus, mox illa marito
Intendit litem, pectusq; opponit acerbum,

Et demens iras ad plurima secula seruat:
Aut etiam illicita, fœdæque libidine lectum
Conspurcat, Dominum verbis astuta dolosis
Decipit & fallit, virtutis tramite plano
Et recto, quacunq; potest, à calle recedit.

His tibi, si cœlebs fueris, si coniugis absque
Mobilis amplexu longum traduxeris auum,
Liber es à grauius curis, neq; corpora nati
Obruta morborum rabie tua pectora tundunt:

Filia nec loculos exhaurit nubilis annis,
Aut Veneris furtis animum lasciuia paternum
In partes varias nunc huc nunc diuidit illuc.
Nec laudis natus patria virtutis, & oris
Degener, auerit monita & præcepta paterna,
Optima consilia, & vitium seductus ad omne
Applicat ingenium, mores sequiturq; sinistros.

Non dolor infelix mentem, non viscera tabes
Conficiet multum, si cœlebs duxeris annos,
Delitijs animum saturabis, gaudia mille
Percipies, quiduis faciendi plena potestas
Semper erit concessa, tibiq; per urbis & Orbis
Totius innumeros licitum discurrere vicos.

At tu, qui propriam stabili tibi iungere vinclo
Exoptas sociam, multo maiora videbis
Commoda, quam possit cœlebs incommoda fari.

Sit tibi fœmineus suspectus crimine quodam
Et vitio sexus nigro carbone notatus:

Sit tibi, num ponas penitus, quod nullius vxor
Sit pia, sit constans, proba, casta, pudica, fidelis.

Falleris ô nimium, caca sub nocte vagaris
Errorum, recte rationis & indignus heres.

Si morosa tuum conscendit fœmina lectum,

Aut petit amplexus lasciva puella iugales:

Non tu coniugium, thalami non fœdera sancti

Protinus incuses, tua culpa redarguit ipsa

Molliter acta tua iuuenilis tempora vita.

Si non legitimè tua regna iugalia curas

Ignarus rerum, merito tua colla subacta

Imperio mulier iusto premet atq; domabit.

Filia si tibi sit, si natus degener ipse,

Non est quod soluas in tristes ora querelas,

Aut multis lachrymis deploras dedecus illud.

Pœna tua culpa, mercesq; est aqua labori.

Non te lascivis pueris referare capistra

Arcta decet, vitijs nec connuere nefandis.

Fuste coërceri debebant, atq; teneri

Astricti legum vinculis, dictisq; paternis.

Quid iam solinagos terras lustrare remotas,

Quid iuuat in noctem pateras siccare profundam,

Quid furor, & vitium quoduis leuitatis habebit.

Egregia laudis? non vlla Epicure mereitur

Grex tua porcorum tumida cute, munera laudum.

Crassus

Crassus Aristippus, tardusq; abdomine pingui,
Et grata sensus nimium dulcedine captus,
Ampla sibi laudum praconia nulla parauit.
Detestanda pijs vitiorum semina Bacehus
Meritis, & pueris contagia dira reliquit,
Atq; bonos mores rebus commiscuit agris.

Corniger at Vates, at sacri Codicis ampla
Maestas, sancta nobis expressa reuelat
Signa voluntatis, monumenta arcana recludit
Numinis, imperio quod temperat Orbis habenas.
Id iubet, atq; monet, quod in vna sede moretur,
Et bene conueniant vxor sociata marito
Foedere legitimo thalami, nexuq; iugali.
Cuius ut ad nutum reuerentia debita nostris
Pectoribus sedeat, monita & sacrata sequamur,
Et decet, & pietas auo intermortua nostro
Iusta, suo proprio stimulat praecordia motu.

Tu mihi nunc oculos, animum, tua corda reflecte.
Ad qua per virides errant animalia campos,
Alituumq; greges, qui pennis aëra findunt:
Nempe per exemplum, moresq; docemur earum,
Coniugij illecebras sublimi in honore locandas,
Et foetus partos lecti diuina iugalis
Pignora, iure suo foueamus, & indiga corda
Diuinâ pastu repleamus sorte relicto:
Ni de more Nothi cupiamus fata suprema
Scandere, & aeternis sopitum nomen in umbris
Linquere, nec patrios nummis augere penates.

Inunc compulsus Furijs & mente sinistra,
Immemor arbitrij diuini, sana repelle
Ingenti fastu vera documenta salutis,
Nec dictis victus cessato absistere falso.

I nunc si formam grandaeva tibi eripit atas,
Exhaurit vires, pellis vix ossibus haeret.
I nunc, si morbi rabies depascitur artus
Exanguis, Pestis si te contage propinqua

B 5

Ledit.

Ledit, & infectum Basilisci imitata venenum
 Suffocat, si te curarum torquet iniquus,
 Ingratusq; astus, vel serpens inuida mordet,
 Arumna plenus queras externa propinqui
 Subsidia humani officij, vel fratris amorem:
 Ne spes ingratas & inania vota fovebis.
 Rebus in aduersis, dolor ô, sine iure, fideq;
 Omnia sunt frater, socius, patruelis, amicus.
 Et quamuis paulum simulant extendere dextram
 Laturo auxilium, quin spes suspendat inanis
 Et capiat mentem, lachrymis deserte notabis:
 Non est qui reuocet medijs in pristina vires,
 Non est qui blanda pectus spe susciuet egrum,
 Aut animi dictis morrentis mulceat astus.
 Sed sunt, qui poscunt nummos, aurumq; repostum,
 Et voto unanimi tua fata suprema morrentur:
 Mente voluptatem capiant, dent pectore gestus,
 Gaudia concipiant, si quando morte fatiscis.
 VNICA fida comes, Vita socia atq; laborum,
 Unica sola tua spes & tutela salutis
 VXOR, qua presens minimè preciosius atq;
 Maius habet vitæ cursus, nec terra, nec aether.
 Illa quidem patrio, matrisq; ab amore recedens,
 Se fideiq; tuæ, sese tibi credit & uni,
 Aspectu blando, placidoq; fauore fouebit
 Mentem, & vitam tecum extrema per omnia ducet:
 Inq; auras edens dulcissima pignora lecti,
 Stupis grande decus firmabit, nomina gentis.
 Se rebus sociam adiunget tibi, si qua potentis
 Gratia te regis sublimi in honore locabit,
 Aut plagam infliget fama vis aspera lingua.
 Vel nummi veniant, vel desint, firma futura est.
 Sin mentem in varias reuocat ratio anxia partes,
 Seu vires senium labefecit, siue reuinxit
 Sana lues artus, astat tibi proxima succis,
 Et senij, & rebus pressis est dulce leuamen.

Momenta

Momenta officij perpendens omnia caute,
Allicit imberbes natos, natasq; sequaces
Solliciti simili foueant ut pectora cura,
Pabulaq; alternis vicibus tibi grata ministrent,
Amittis quando formam floremq; iuuenta.
Et nec ad extremum claudens tua lumina leibum
Ornamenta tuae gentis delebit, & amplum
Stemma tuum vacuum euulsa radice refiget.

Quin potius virtus retrò vertetur in annos
Impubes, acri natorum fulta vigore,
Atq; nouus succus moribundos imbuet artus
Stemmatis, eternum clara virtute tuorum
Immortalis eris, tua fama manebit in aeuum,
Nomen, honos, virtus, laudes & gloria rerum.

Nunc tu distincto, tu nunc examine in unam
Imponas lancem, qua caelebs commoda narrat,
Qua rursus iunctus firmis rationibus affert
Emolumenta, pari studeas ratione locare
Oppositam in partem, moueasq; repente stateram.

Nonne tuis oculis cernis, quod pagina iuncti
Mole sua ad terram nutet propensior, illa
Ceu quid sustineat vacuum, tollatur in altum.

Victor iò, ter victor iò, tua commoda caelebs,
Commoda nulla vides, vincunt incommoda mille.
Te super exanimem grauis aduersarius haerens
Legitimi consors thalami, de more triumphum
Latus agit, sese dictis oblectat & insit:
Hac mihi de pugna successit laurea parta,
Hosce fero armorum strepitus, haec ampla reporto
Premia, victor ouans spolia & vexilla cruenta.

Erga nulla meam subit admiratio mentem,
Quod B A D E H O R N E tibi potior sententia cessit.
Lege quidem motus diuini Numinis, atq;
Exemplo patrio felix, animosior andes
Quarere legitimos thalamos, sanctosq; hymeneos,
Quos tibi commendant scriptura dogmata sacra,

Vinida

Diuida doctrina qua praebent pabula pura.
Quos Legum pelagus, spinosa volumina Iuris
Iustitia vigiles, fida statione locarunt.
Quos senior Caus, Medicorum norma Galenus
Ulterio corporibus sanis inuinxit habendos.
Solus Aristoteles monstrosa piacula dixit.
Sed uinat rigidi valeat sententia docti,
Nasutiq; Sophi: tua non, neq; nostra moratur
Unica, nulla tamen leuioris opinio mentis
Pondere cassa, bono connubia sidere capta.
Solus is a tadis incertus abhorreat aquis,
Solus is igniuoma truculentior horreat Aetna:
Non tua, non debet, falsis erroribus aetuo
Persuadere suis praecordia credula verbis.
Non silices animum, non duri pectora circum
Pondera vasta geris ferri, cautusq; reposta
Astuti Veneris non admittentia nati
Tela facesq; tenes, unguenta capacibus urnis.
Non sinit esse ferox tua mansuetissima Virtus,
Non crudele tibi rerum Natura ministrat
Ingenium: humanos illud formauit ad usus,
Et decus, & mentem, & formam coniunxit in unum.
Quod si blanditijs morata puella modestis
Alloquij dulcis, roscio suffusa rubore
Infixit lateri vulnus, seriemq; diremit
Costarum mira nexam compagine, non est
Quod tibi turpe putes, laudem res ipsa mereatur.
Si tua virginei iuuenilia corda perurit
Astus flamma potens, facili medicamine rursus
Virgineum frigus tollit sedatq; dolores.
Sic quoq; confitear, quid enim manifesta negarem,
Virginis os, facies, gladij penetrabilis ictus
Costas transadigit nostras, sed melle lenabit
Hybleo vulnus, sed dulci melle lenabit,
Nectareo succo siccabit, rite fricabit
Floribus ambrosiae Diuum redolentibus instar.

Quo

Quò feror? Euge tuis thalamis B A D E H O R N E p a r a t i s
 Debita vota quidem gratanti carmine pando,
 Debita pro meritis, quod si facundior esset
 Vena mei ingenij, si labra rigasset Apollo
 Pendula Pegasei facundo flumine fontis,
 Et genus, & patria dignissima munera laudis,
 Et formam sponsa numeris disponere vellem.
 Eloquij facilis si mitior aura faueret,
 Non socer Aonij lampas clarissima cœtus,
 Non socer Augusti procerum doctissimus vnus
 Imperij, ob mentis cuius contexta vigorem,
 Ingenij dotes, Musis plaudenibus ipsis,
 Lauroserta caput cingunt, frontemq; serenant,
 Prætereundus erat sicco pede, dignus ab ipso,
 Æternis laudum monumentis, atq; trophæis
 Ornari merita virtutis Apolline Vatum
 Musarumq; Deo. Nam huius schola nostra fouetur
 Consilijs sanis, & lato germine frondet,
 Exemplo viridis lauri, quam densa perenni
 Vere coma exornat: cuius sapientia vincit
 Fraude dolos structos, & cuius acumine mentis
 Aula gubernatur dextrè, Respublica floret
 Omnis, & in tuta requiescunt sede coloni,
 Quos premit imperio, iustisq; coërcet habenis
 A V G V S T V S patria pater, & ter maximus heros
 Unica Diuini Romani firma columna
 Imperij, Patria stabilis fiducia nostra.

Sunt grauiora meis humeris præconia tanta,
 Sunt grauiora lubens fateor, tum munus ad illud
 Arduum, & ingenij & mentis sum viribus impar.
 Non mea, sed vatis poscunt diuina Maronis
 Carmina, tantarum laudes & gloria rerum.

Tu modo ter salue, Themidis venerande sacerdos
 Aurea tuq; schola lampas, fax lucida nostra,
 Regula Iustitiæ, senior B A D E H O R N E, probate
 Interpres Legum, virtutis norma decusq;

Exemplum

*Exemplum antique fidei, candoris honesti.
Ter mihi iam salve decus ô venerabile morum:
En titulis, monitis, praeceptis, moribus, æquos
Optatosq; tibi natos : En gaudia summa
Pertentant animum tacitum, pectusq; senile.
En tibi debetur dulcissima copia laudis
Natorum, infirmi qui corda senilia Patris
Obsequio decorant, sustentant laudis amore.
Det tibi diuinum, quod torquet sidera, Numen,
Cum socero simili virtutis honore ferendo,
Dum series aui currit voluentibus annis,
Aspicere innumera seruentes stirpe nepotes
Ex serie in seriem, nec dulcis stamina vite
Abrumpant Parca. Cum Sponsis fœdere iunctis
Nestoreos superes annos, dignissime Nestor.*

M. Ioannes Steinmetz.

Ἐξ ἑπιπέδου ἀποδείξαι.

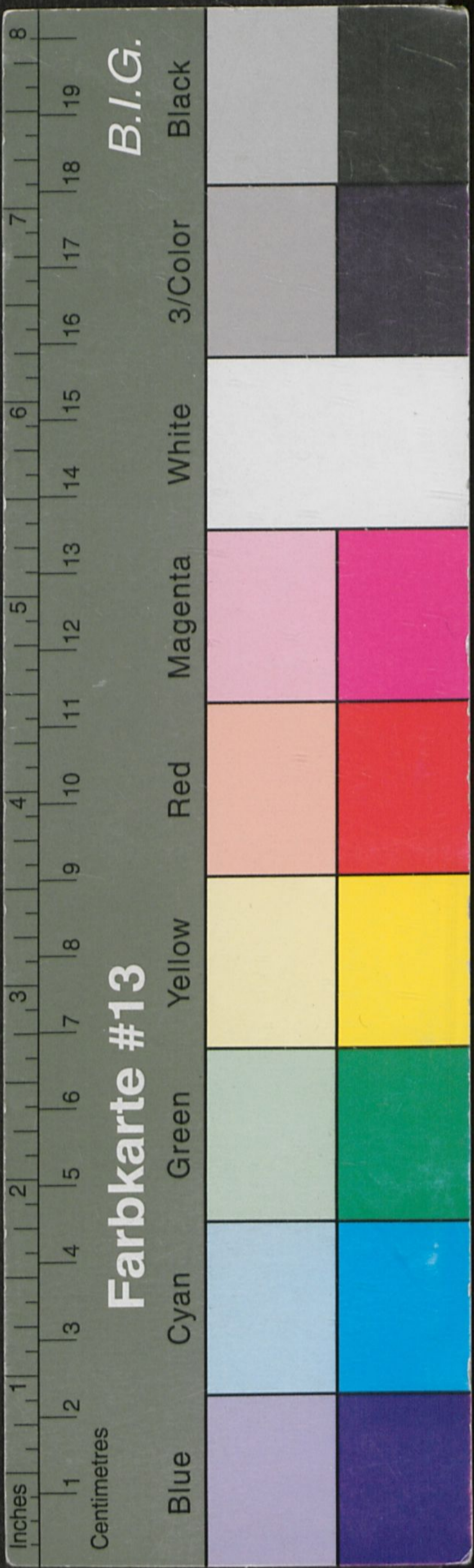

La 1161 OK

X2207743

n.c.

QK. 234.

Za
1161

CLARISSIMO ET EXCELL.
VIRO,
DN. IOHANNI BADE-
HORNO LEONHARTI IVRIS-
CONSULTI FILIO,
ILLVSTRISSIMI ET PO-
TENTISSIMI PRINC. AVGVSTI
ELECTORIS SAXONIAE
CONSILIARIO.
ATQVE
LECTISSIMÆ ET PVDICISSIMÆ
VIRGINI,
ELIZABETHÆ PEIFE-
RÆ, MAGNIFICI VIRI DN. DA-
VIDIS PEIFERI IN GOSIGK, &c. INTIMI
CONSILIARII EIVSDEM ELE-
CTORIS SAXONIAE,
FILIAE.

*Carmina nuncupata solenni votorum nuptialium
comprecatione.*

L I P S I Æ,
IMPRIMEBAT GEORGIVS DEFNERVS,
ANNO

M. D. LXXXIIII.

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SAALE)